

Marina Martori

vallesans pel món

ell

L'Albert Creixell és el meu amic de l'estiu. Aquell veí que, any rera any va creixent i, de cop, se'n va a l'altre punta del món. Té 31 anys. Està casat amb la Cristina i és pare de l'Albert i, aviat, del Pol. És enginyer superior de Telecomunicació i vivia a Llinars del Vallès, on els seus pares encara hi viuen. En va marxar per anar a treballar, primer a Londres i ara a Seül. El que jo deia, l'altre punta del món.

Albert Creixell

Explica'ns una mica què hi fas? Com hi vius?

Treballo a la central de Samsung Electronics que està situada al barri de Gangnam, famós per la cançó del seu nom. La meua dona Cristina i el meu fill Albert m'acompanyen en aquesta gran aventura.

Quant de temps fa que vas marxar?

A Seül ja hi porto quasi 3 anys i abans vaig estar uns anys a Londres. Un dels moments que recordo amb més intensitat va ser l'arribada a l'aeroport de Seül amb la meua dona i el meu nadó de tan just 3 mesos d'edat. Recordo estar a la zona d'arribades de l'aeroport de Seül i veure tota aquella gent de trets asiàtics, totes els senyals en coreà. Va ser un moment trepidant i a l'hora atemoridor per la meua dona i per mi.

Per què ho vas fer?

Quan era a Londres vaig conèixer un equip de Samsung que entrevistava per

posicions a la central de Seül. Tot i que d'un bon principi ho veia molt lluny i diferent, a mesura que anava fent recerca sobre el lloc em semblava més i més interessant. Com a apassionat que sóc del món de la tecnologia, vaig tenir la sensació que anar a Corea del Sud era viatjar 5 o 10 anys al futur.

Tens previst tornar? Sí/No? Per què? Quan?

Tot i que sempre m'he sentit atret per l'aventura i pel desig de conèixer nous indrets, com més viatge pel món més me n'adono de les coses bones que tenim a casa. Tant la meua dona com jo som catalans i desitgem en algun moment tornar a prop de casa. També volem que els nostres fills creixin amb la identitat de la nostra terra. El com i el quan de la tornada encara no són clars.

Explica'm alguna cosa única del lloc on vius...

Seül es una ciutat hiper-moderna amb grans gratacles i infraestructures que són difícils de trobar arreu. Tot i això, el desenvolupament de Seül ha estat molt ràpid, i encara es poden trobar molts indrets al bell mig de la ciutat que recorden una època passada: Una dona carregant capses damunt del cap, un grup de gent gran asseguda amb cadires de plàstic al carrer o mercats tradicionals que venen els mateixos estris que fa 50 anys. És una combinació molt interessant que li dona un caràcter únic a la ciutat.

I alguna cosa única del lloc on vivies...

De Llinars del Vallès recordo els camps de blat de la zona de Collasabadell que encara dominaven el paisatge de la zona en la meua infància. També el bosc que de petits a casa anomenàvem Les Roques del Diable situat al Montnegre.

Què enyores més?

De Llinars enyoro el ritme amable dels carrers, els vespres d'estiu a la fresca. També la festa major del poble i les lluites dels blaus contra els vermells!

Com estan les coses al lloc on ets ara?

A Corea del Sud l'economia dels últims anys ha estat molt bona, amb molt creixement i poc atur. De tota manera Corea

es un país exportador i els últims temps s'ha ressentit una mica per les crisis que afecten Estats Units i sobretot Europa.

Com vius/veus les coses del Vallès, a Catalunya, a Espanya...

Sóc optimista i penso que aquesta gran crisi ens està obligant en certa manera a reinventar-nos tots plegats. En xinès la paraula "Crisi" i "Oportunitat" són la mateixa.

"Com el Vallès no hi ha res..."

El Montseny. Els boscos. Els prats. Les alzines. El Montseny, si.

on

De Granollers a Seül, Corea del Sud

L'Albert, sol, al Palau de Gyeongbokgung, Seül

L'Albert, la Cristina i el petit Albert en un mercat tradicional: Mercat de Dongdaemun, Seül